

brugt med Varsomhed og Skaansomhed, og det føler jeg mig ogsaa forvisset om, at den vil blive.

De Betragtninger, som det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Goos) gjorde, vedrører jo ikke denne Sag, og det var det ærede kongevalgte Medlem ogsaa selv klar over. Jeg skal ikke komme ind derpaa, men jeg vil dog sige, at Hæren er en offentlig Institution og Officererne er offentlige Personer i den Forstand, at de er Statens Embedsmænd, og det forekommer mig ikke, at der bør være mere Beskyttelse for denne Del af Embedsstanden end for andre Dele af den. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem sigtede til, men det kan jo godt være, at der er forefaldet et og andet, som ikke var rigtig tilbørligt, det kan ske, at vedkommende, der har skrevet noget saadant, har haft et fejlt Syn paa Sagen, men jeg vil sige, at jeg nu har været Redaktør i noget over 30 Aar, og det er faldet i min Lod adskillige Gange, flere Gange i Fortiden end i den senere Tid, at paatale, at de militære Embedsmænd, Officererne, ikke har behandlet Mandskabet, saaledes som de burde efter min Opfattelse og efter almindelig borgerlig Opfattelse, idet jeg har den Mening, at Mandskabet som Borgernes Sønner har Krav paa i Militærtjenesten ikke alene at finde en striks Herre og en kommanderende i Officeren, men ogsaa at finde en Vejleder og Raadgiver i ham, ja i visse Tilfælde en Støtte. Naar der af Staten gives disse Embedsmænd en saa stor Magt over Borgernes Sønner og de da ikke opfylder de Krav, man kan stille til dem, maa de finde sig i, at der fra Bladenes Side rejses Kritik over dem. Derfor ønsker jeg ikke, og jeg vil modsætte mig, at der gives en særlig Retsbeskyttelse for Hærens Embedsmænd. Men naar Hærens Embedsmænd opfylder deres Pligter og virkelig søger at knytte Mandskabet til sig, føler jeg mig ganske overbevist om, at de, hvis de bliver forulempet paa en eller anden Maade, da vil faa den Støtte baade af deres undergivne og overordnede og i Pressen, som de behøver og tilkommer.

Rambusch: I Anledning af de Udtalelser, der er faldet om den Ændring i Lovforslaget, der er foretaget i det andet høje Ting, finder jeg Grund til at fremsætte et Par Udtalelser for om muligt at gøre opmærksom paa, hvor alvorlig en Forringelse Lovforslaget er undergaaet ved, at Udtrykket „Forsvarsmidler“ er udgaaet, og man er nøjedes med Udtrykket „mili-

tære Forsvarsanlæg“. Man staar nemlig i saa Fald ganske uden Magt til at gribe ind, naar der røbes noget angaaende Vaaben, Ammunition, Torpedoer og overhovedet Materiellet. Da vi kun har haft Lovforslaget i nogle faa Minutter, har jeg ikke haft tilstrækkelig Tid til at undersøge, om man andetsteds har Midler, Rettigheder til at gribe ind, saafremt disse Forseelser, som der her tages Forholdsregler imod, naar de gælder Anlæg, skulde blive rettet mod bevægeligt Materiel. Men saafremt det er Tilfældet, maa jeg dog gøre opmærksom paa, at der her ligger en ganske alvorlig Fare, thi netop paa Vaabnernes og Ammunitionens Omraade, blandt andet med Hensyn til saadant noget som Torpedoer, har næsten hver Stat sine aldeles specielle Hemmeligheder, som det er vigtigt at undgaa at faa røbet, og hvis der skal være frit Slag, saaledes at den, der kan faa fat i saadant noget, kan røbe det ved Afbildninger, Beskrivelser o. s. v., synes jeg, enhver maa kunne indse, at der er et meget alvorligt Hul i Loven.

Justitsministeren (Zahle): Til det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) skal jeg sige, at hvis jeg ikke husker fejl af, hvad der nys er foregaaet, saa blev det foreliggende Lovforslag ved tredie Behandling vedtaget enstemmigt med 85 Stemmer i det høje Folketing. Det er rigtigt, at der ved anden Behandling var mange Medlemmer, som ikke stemte for Ændringsforslaget, men for det ved anden Behandling saaledes ændrede Lovforslag stemte, hvis jeg ikke husker fejl, samtlige Medlemmer ved tredie Behandling.

Ordet „Forsvarsmidler“, som er udgaaet, kunde, saaledes som det stod, nok være noget for vidtrækkende. Jeg skal som Eksempel nævne, at i Mandags bragte adskillige Blade af forskellig Farve, f. Eks. saavidt jeg husker Nationaltidende, Politiken og Vort Land, i alt Fald Nationaltidende og Politiken, Fotografier af en Øvelse — i Vort Land var der dog vist ikke noget Fotografi —, som Livjægerkorpset havde holdt i Søndags. Jeg antager, at Livjægerkorpset satte Pris paa at blive fotograferet og omtalt i Pressen paa denne Maade, og der er jo heller ikke sket nogen Skade derved. Hvis Ordet „Forsvarsmidler“ havde staaet i Lovforslaget, saaledes som det stod deri oprindeligt, vilde imidlertid en saadan Afbildning utvivlsomt være faldet ind under Loven og vilde have været en med Straf-